

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΜΑΣ

Η ΔΙΑΒΟΛΟΓΥΝΑΙΚΑ

Του Ριχάρδου Έρε. Σαβάζ

(Ιστορία Περιπετειών έρωτίας και τρόμου)

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

— Είπατε δική μου τουλάχιστον για μισή γκουζίνα χορούς και ιδιαίτε- ρως για τη μαζοθοκα!

Την «ωραία μου Αμερικανίδα» την έζητοϋ- σαν για τὸ χορὸ διάφοροι κύριοι, μὴ ξεχασομέν- ου και τοῦ Βόρι, ὁ ὁποῖος εἶχαν ἴλαθει ἐπίτηδες γιὰ αὐτή.

Ἐγὼ εἶχα ξεσφαλίσει νὰ χορεύω τὸν πρῶτον τατόχορο καὶ ἕνα βίλας μαζί της, γιὰ νὰ τῆς δειξῶ ὅτι δὲν ἐπιημόνοια τῆς παλιῆς ἡμέρας μου, ποῦ διηρῦθνα τὸν χορὸν σὴ σχολῆ τῶν Εὐδελπίδων τοῦ Πόιντ. Κολακεύομαι νὰ πιστεύ- ομαι ὅτι κανεὶς ἀπὸ τοὺς χάριτες καὶ τοὺς δανθῆδες τῆς αὐτοκρατορίας φρουρῶς δὲν ἐχό- ρεψε καλύτερα ἀπὸ τὸν συνταγματάρχην Λένοξ καὶ τὴν νεοαίδα, τὴν ἐπιλοχο σύζυγὸ μου, ἐκείνη τῆ νύχτα. Τὴν ἄφηρα κατόπι σὴν ἀγκυλιὰ τὸν ἄλλον.

Ἐγὼ ἐπῆρα τὸν Βόρι καὶ συνωμῆρα Βι- ατίτσος.

Κατόπι ἐχόρεψα μὲ μιὰ ἀπὸ τὰς ἄλλας κυ- ρίας, ἐνῶ συγχρόνως παρακολουθοῦσα μὲ τὸ βλέμμα μου τὴν Ἑλένη νὰ χορεύη μὲ τὸν ἀδιά- κοιτο Σάσα. Ἡ συνουμιλία δύο προσώπων ποῦ ἦσαν κοντὰ μου, μοῦ ἀπέδειξε ὅτι καὶ ἄλλοι εἶχαν προσέξει τὴν Ἑλένην. Μιὰ κυρία εἶπε σὸν γείτονα τῆς :

— Αὐτὸς ὁ Ἀμερικανὸς θὰ ἔκανε καλὰ νὰ πρόσχει τὴν θελακτικὴ κυρία του... μ' αὐτὸν τὸν ζευγαλιεμένον τὸν Σάσα, ποῦ τρέχει δια- ροχὸς πίσω τῆς θὰ γίνῃ κανένα σκάνδαλο. Κύ- ριας αὐτῆ τὴν καυμένη τὴν Δόζια, τὴν ἀραβωνιαστικὴ του, πῶς τὸν βλέπει!

ταξε αὐτῆ τὴν καυμένη τὴν Δόζια, τὴν ἀραβωνιαστικὴ του, πῶς τὸν βλέπει!

— Μπᾶ! ἀπάντησεν ὁ σύντροφός της. Ἡ πειρημένη δὲν φοβᾶται γιὰ τὴν ἀδελφῆς της. Αὐτὴ ἔφραεν ἐδῶ μίσα τὴν Ἀμερικανίδα.

— Ὡ! αὐτὴ θέλει νὰ δεῖξῃ σὴν ἀδελφῆς της ὅτι ὁ Σάσα; εἶνε ἀνά- ξιος σύζυγος. Ἐπομένως ἔνα σκάνδαλο δὲν θὰ τὴν δυσαρεστήσῃ.

Ἀπομακρυνθῆκα ἀπὸ τὸ κοινοποικίλο ἐκεῖνο καὶ βρέθηκα κοντὰ σὸν Βαρόνον Φιλεδριχ ὁ ὁποῖος φοροῦσε μιὰ στολὴ ποῦ λαμποκοποῦσε. Πρό- σέξα πῶς δὲν τὸν ἐπιηρόαζε κανεὶς. Μονάχος του παρακολουθοῦσας τὸ θέαμα ἀπὸ μιὰ γωνία. Τὸν ἀνιήθηκα καὶ τοῦ εἶπα :

— Πηγαίνουμε μαζί νὰ πωθῆς ἕνα ποίησι σαμπάνια;

— Πηγαίνουμε, μοῦ εἶπε. ἐνῶ συγχρόνως ἐπιηρόαζε καὶ ὁ ἕνα ἄ- ξηματικὸ του.

Ἡ σαμπάνια μᾶς ἔλινε τὴν γλωσσόδετη.

— Δὲν ἐχόρεψατε ἄποψε; τοῦ εἶπα.

— Ὀχι, εἶμαι ἐδῶ νὰ ἐπιηροῦμαι καὶ χαίρω ποῦ θὰ τελειώσῃ γρή- γορα. Τὸ σοσιπὲ θὰ δοθῇ σὴν μιὰ τὰ μεσανύκτια, κατόπι ν' ἀκολου- θήσῃ ἡ μεγάλη μαζοθοκα. Ἡ Ἀὐτοκρατορικὴ Αὐλὴ θὰ παραστῇ σὸν ἐθνικὸν μᾶζο. Ὅταν φύγῃ, θὰ χορεύῃ κ' ἐγὼ σπειάτι μου, εἶπε μὲ βιασμένον μετῆμα.

— Ἐρχεται ἀρχὰ ὁ Ἀὐτοκράτωρ; ρώτησα.

— Πάντοτε, μοῦ εἶπε. Ἐσοὶ δίδεται καιρὸς σὴν ἔστυνομία, καὶ στοὺς φρουροὺς νὰ ὑποβάλλουν τῆς ἀναρρώσεως του. Ἐσοὶ γνωρίζουμε ἂν σὸ χορὸ βροῦσεται κανένα ὑπόπτο.

Ἀπὸ αὐτὰ ποῦ μοῦ εἶπε, κατὰλαβι πῶς δὲν εἶχε καμμιὰ ὑπερψία γιὰ τὴν Ἑλένην.

Σὲ μιὰ σ' ἐπιηρὴ ἀνήγγειλαν μ' ἕνα μᾶζο τὸ σοσιπὲ. Συνώθεσα τὴν

Καν Βελέτοκη, ἐνῶ ὁ Κωνσταντίνος εἶχε πάρει τὴν κ. Πάλιντζην. Μονὸν ἡ Ἑλένη ἐσχημάτισε κύκλο δικὸ τῆς μὲ τὸν Σάσα καὶ τοὺς πειὸ εὐθιμοὺς νέους. Ὁ θεῖος τοῦ Σάσα παρακολουθοῦσε τῆς κινήσεις του καὶ ἔστυνοχορεῖτο πολὺ, ἐνῶ ἡ πειρημένη Πάλιντζην γε- λῶσα, ἂν καὶ ἡ καρδιά τῆς Δόζιας πληγοῦστανε.

Ἐπρόσέξα δὲ τὴν Δόζια δὲν τὴν εἶχε κανεὶς προ- σκαλέσει γιὰ τὴ μαζοθοκα. Πῆγα κοντὰ τῆς καὶ τὴν παρακάλεσα νὰ μοῦ κἀνῃ τὴν ἐπιηρὴ νὰ χορεύῃ μαζί μου. Ἐδέχθη πρόθυμα.

Ἡ σάλπιγξ ἀνήγγειλε ἔξαφνα τὸν Ἐθνικὸν χορὸν.

Ὁ Σάσας ἔφερε τὴν Ἑλένην ἐπὶ κεφαλῆς τῶν χο- ρευτῶν, πρῶγμα ποῦ μὲ κατέπληξε. Θὰ εἶχε τὴν τὸλ- μην αὐτῆ νὰ προηγηθῇ σὸν χορὸ, σὸν ἄποιο μόνον Ρωσσοῖδες, Οὐγγρῶδες ἢ Πολωνοῖδες διέπρεπαν;

Αὐτὴ ὅμως εἶχε πεποθῆμι σὸν ἐαυτὸ τῆς καὶ κου- βένιασε ἀδιάφορα μὲ τὸν καρβαλλίερο τῆς.

Ἐξαφνα κερτοῖνος. Τὴν ἐπιηρὴν ἐκείνην ὁ ἐθνικὸς ὕμνος ἀνήγγειλε τὴν ἀφιέτι τοῦ Κυρίαρχου πασῶν τῶν Ρωσοῖων. Ἄλλ' ὅτε ἐσιήλαε ὁ Τσάρος, ἡ Ἑλένη ἔγινε πάλιν μεγαλοπρεπῆς, ἐπιηλητικὴ καὶ θαυμαβε-

τικὴ. Ὁ κύκλος τῶν χορευτῶν παρατάχθη σὲ δύο στίλους καὶ δὲν ὑ- πεκλήθησαν μπρὸς σὴν ἐπιηλητικὴ μορφή καὶ σὸ μαγαλιτὸ Ἀλεξίνδρου τὸν Γ'.

Ἐψηλὸς, εὐσωμος, ξανθὸς, μὲ γαλανὰ μάτια ὁ Ἀὐτοκράτωρ, πέρασε τὴν αἴθουσα δίδοντας τὸ χεῖρ σὸν τῆς γλυκεῖα σύζυγὸ του, τῆς ὁποῖα τὰ μαθρα μάτια ἐκύνταζαν μὲ ἀνηουχία τοὺς πέριξ αὐτῆς.

Διητυνῆθησαν σὸ βῆθος τῆς αἰθούσας καὶ πειροστοιχίσθησαν ἀπὸ τοὺς ἐξωματικὸς τῆς Αὐλῆς καὶ τὰς κυρίας τῆς Τιμῆς.

Γιὰ δευτέρη φορὰ χορευθῆκε ὁ ἐθνικὸς χο- ρὸς. Ὁ Σάσας πῆρε τὴν Ἑλένην καὶ τὰ ἄλλα ἐσ- τῆ ἀκολουθῆσαν.

Μέσα σὴν θύελλα ἐκείνην τῶν χορευτῶν ἀνακατέτυκα κ' ἐγὼ μὲ τὴν Δόζια.

Ἐξαφνα ἡ Δόζια ἐξεφώνησε :

— Μοῦ ἐσπᾶσατε τὰ πόδια, συνταγματάρχα Λένοξ!

Τῆς ἔσπασα τὰ πόδια; ἔκανα καὶ χειρότερο ἀκόμη... χόρεψα δλοκλήρος ἐπάνω τῆς καὶ ἡ δυ- στυχησμένη λιποθυμοῦσε ἀπὸ τὸν πόνο.

Σὲ μιὰ στροφῆ τῶν χορῶν, τὸ βλέμμα μου ἔπεσε σὴν ἐπιηροῦ σύζυγὸ μου καὶ ἡ καρδιά μου πάγωσε. Τώρα κατὰλαβι τὸν λόγον γιὰ τὸν ὁ- ποῖον ἤθελα νὰ παρενδρῆθῇ σὸ χορὸ.

Ἐβριχε κατὶ βλέμματα σὸν Τσάρο, ὅμοια σᾶν τὸν κνηροῦ. Καταχθόνια, γεμάτα μοχθῆρα. Εἶχε παρατείνει τὴ διαμονὴ τῆς σὴ Ρωσοῖα γιὰ νὰ τῆς δοθῇ ἡ περι- σταςιὰ νὰ βροσθῇ πρόσωπο μὲ πρόσωπο μπρὸς σὸν Τσάρον καὶ νὰ τὸν σκοτώσῃ!

Εἶχε μᾶθῃ πῶς θὰ παρενδρῆκετο σὸ χορὸ καὶ ὁ Τσάρος. Τῆς παρουσιάζηκε ἡ εὐκαιρία. Δὲν ἔμεινε λοιπὸν γιὰ τὸν Σάσα, ἀλλ' ἀπὸ μίσους μπρὸς τὸν Τσάρον! Ἡ τοῖπη σὸ φῶμα εἶχε τὸν λόγο τῆς. Ἦταν γιὰ τὸ μικροσκοπικὸ τῆς περιστροφῆς. Μὲ αὐτὸ θὰ δακτύωνε, ἐδῶ σὴν αἰθουσα τὸ χορὸ, τὸν δεσποτὴν ἐνεργῆτα ἐκατομμυριοῦν ὑπηκόων!

Ἐφραε ὁ ἕνα κἀνῆμα τὴν χορευτῆρά μου, χωρὶς καθόλου νὰ δυσαρε- στήθῃ, ποῦ τὴν ἄφησεν ὁ καρβαλλίερός της.

Τότε ἔνας τρῶμος ἀρχὸς νὰ μὲ πιάνη πειρηγοῦς. Ἄν ἔκανε τέτοιο κακοῦρηγμα, ποῦ θὰ ἦταν ἡ τῆς τῶν Βελέτοκη, οἱ ὁποῖοι τὴν ἐπα- ρουσιάζουν σὴ Ρωσοικὴ κοιωνία, ποῖα θὰ ἦταν ἡ τῆς πειρηγίσι- σης Πάλιντζην, ἡ ὁποῖα τὴν ἔφερε σὸ χορὸ; Καὶ ἡ δική μου! Ἡ δική μου ποῦ τὴν παρουσιάζαε ὡς ἐπιηροῦ σύζυγόν μου; Ἡ τῆς ἡ δική μου ποῦ ἄφηρα ἐπίτηδες νὰ μοῦ φύγῃ τὸ τραῖνο; Ὅλα μὲ ἐκέρησσαν ἔνοχον. Τὶ κάνουν τοὺς δολοφόνους τὸν Τσάρον;

Θέ μὲ! Αὐτὸ ἔλειπεν. Νὰ γίνω αἰτία νὰ κινῶ τὰ μυαλὰ τοῦ Τσά- ρου σὸν ἀέρα! Κῶνος ἰδρώτας μ' ἔλινε. Ἡ καρδιά μου χυποθοῦσε.

Ἐπρεπε νὰ λάβω μιὰν ἀπίφραση πρὶν συμβῆ ἕνα τέτοιο κακὸ.

Ἄν ἔλεγα τὸ μουσικὸν σὸν Βαρόνον Φιλεδριχ; Ἄν θὰ μὲ κατεδίαζαν σὲ μαρτυρικὸ θάνατον, ἀλλ' ἀπὸ τῶς θὰ μ' ἐκρεμοῦσαν! Γύρῃσα μὲ σιγμῆ καὶ τὸν κῆταξα. Παρακολουθοῦσε τὴν μαζοθοκα μὲ τὰ γαλιὰ του.

Ἦταν θέαμα ἔξωχο νὰ βλέπῃ κανεὶς τὴν Ἑλένην, μὲ τὴν αἰθερία χάρι καὶ ποῖησι στας κινήσεις της καὶ τὸν φόνον σὴν καρδιά τῆς. Ἐχόρεσε τέλεια, ἐπειδὴ ἦταν ἴσως ὁ τελευταῖος τῆς χορῶς. Εἶχα σχεδὸν πληγασίσι τὸν Βα- ρῶνον Φιλεδριχ, ἔτοιμος νὰ τοῦ πῶ: «Τρέξετε, γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ γρηγόρη, πιάστε τὴν σύζυγὸ μου!» Ἄλλ' ἡ ἰδέα δὲ θὰ ἔπαιε καὶ μένα μὲ συνεκράτησε.

Ρίγος μὲ εἶχε κατὰλαβει. Πειρηγοῦμαι. Νευρικὰ ἔβαλα τὸ χεῖρ μου σὴ τοῖπη τοῦ γελῆκου, τοῦ ἰδίου ποῦ φοροῦσα καὶ τὴ προηροῦμένη βραδυά.

Κατὰλαβι δὲ εἶχα ἐκεῖ μέσα τίσσορα μικρὰ χαρ- τάνια. Τὰ σκονάκια μου!... Ὅποιον!... Ἡ ἀναίσηθ- οσία!

Ἐτρεξα σὸν κυλικεῖο κ' ἐζήτησα ἕνα ποῖηρι συμ- πᾶνια. Ἐβριξα μίσα τὰ τρία σκονάκια μὲ τὴν σκέτη δὲ θὰ ἀνεροῦσαν ἄμισος σὸν λεπτὸ ὄργανο τῆς Ἑλένης. Ἦσαν ἐπιηρόθησα ἴσως καὶ τὰ τρία μαζί. Ἄλλ' ἀναίσθητη τὴν Ἑλένην, μὲ τὴν πρόφραση δὲ εἶναι ἄρωστη, θὰ τὴν μετῆφερα σὸ ξενοδοχεῖο!

Γιὰτὶ νὰ ἐνδιαφέρομαι ἄλλως τε τόσο γιὰ τὴ ζωὴ τῆς;

Κατόπι τρέμοντας μῆπως ἀκούσω πυροβολι- σμὸν, ζήτησα δευτέρου ποῖηρι σαμπάνια. Καὶ κρατῶν- τὰς τὰ πηκῆκα σὴν αἰθουσα τῶν χορῶν. Ἡ Ἑλένη ἦ- ταν σὴ θῆσι τῆς. Ἀνακουφίσθηκα. Ὁ Σάσας δὲλα τῆς καὶ ἀνεπαῖοντο. Δὲν ἔπρεπε νὰ χάσῃ οὕτε σιγμῆ.

Ἐπληρώσα καὶ τῆς προσέφερα τὸ ποῖηρι. Τὰ χεῖλῆ της ἔφραε, ἔπαιζαν νευρικὰ. Ὁ πυρετὸς τοῦ μαρτυριοῦ τῆς ἔκαψε τὸ αἷμα!

(Ἀκολουθεῖ)

